

СВЯТО ДОЛІ – зі змінами
(24.11.2008 м.Вінниця)

Шановна громада! Розпочинаємо наше Священнодійство.
Ушануємо Рід наш Славний і Долю-Матінку!

О, Роде преславний! В тобі наша сила,
Що вічно струмує від батька до сина,
Зачаток життя в материнському лоні,
Що ніжно вливається доні в долоні.
Ми просим, яви нам святе сокровення –
Любов предковічну і благословення:
Те зерня добірне зросте в ріднім полі,
А в серці у кожного – Квіткою Долі!
Слава Роду!

(Волхв): – Сьогодні ми зібралися із вами на величне Свято Долі. Тож уславимо
Богів Рідних, аби благословили вони Свято наше: (ВСІ РАЗОМ)

Роде Всевишній! Великий Боже наш!
Ти – наше Світло і Справедливість!
Ти є криниця життя вічного,
Джерело любові безмежної, тої,
Що зцілює Душу і Тіло!
Славимо тебе, Боже Прави, Яви та Нави!
І щодня працюємо над Душами своїми!
Щоб бути мудрими і сильними,
Міцною опорою України-Руси
І захисниками Роду свого прадавнього!
Бо Ти даєш нам наснагу і радість!
Бо Ти даруєш нам відвагу і стійкість!
Даєш нам знання і навчаєш терпінню,
Аби з честю пройшли ми шлях життя нашого,
Натхненно виконуючи священну волю Твою!
Слава Рідним Богам!

(Волхв): – Ми, діти Рідної Землі, діти Рідних Богів, збираємось разом, щоби
спільно творити квітучу Долю нашого славного Роду, нашої рідної
України-Неньки. Для єднання Світла душ наших заспіваємо звукону:

– Пробудилися – йдемо, в серці Світло несемо!
Рід наш красний – величаємо, на вершину – підіймаємо!
Україну – прославляємо, весь наш Божий Світ!

І в другий раз... (і в третій раз...)

– Слава Роду! Слава Україні! Слава Рідним Богам!

У душах наших горить Вед-Вогонь Божий. Тож запалимо від вогню душ наших
вогонь свічки, аби дух Богів Рідних і Предків Світлих перебував із нами!

(Волхв запалює односвічник).

(Волхв): – Батьку наш Роде! Ти народив життя Яви і Нави!
Ти є Богом Богів наших і усьому Роду Божеському начало!
Ти є Батько-Небо, Сварог, Дідо Божий!
Ти є Велика Матінка Лада, Любов і народження Всесвіту!
Яко Перуна бачимо Тебе у битвах многих, що веде нас до
Перемог ратних і утвердження життя праведного.
Ти суть святий витязь віри нашої – Світовит: Бог Прави і Яви!
Усі ж ви є – Великий Триглав Віри-Віди нашої!
Слава Роду Всевишньому!

(Волхв і Волхвиня разом запалюють центральну свічку трисвічника).

(Волхв): – Батьку Свароже! Ти являєш нам лик свій, силу і можуть
у творчості удіяти!
Ти викував Всесвіт наш і утвердив волю свою могутню!
Я кличу Тебе і прошу дати дозвіл Матінці нашій Долі
Пребути із нами у всій красі і силі своїй святій,
Аби Долею доброю наповнився Рід наш і земля наша
Предвічна, і силою могутньою Богів наших Рідних
Розквітла Вкраїна наша, Рідний Священний Край!
Слава Сварогу!

(Волхв запалює праву свічку від середньої).

(Волхвиня): – Матінко Лада! Славимо всеохоплюючу Любов Твою до
Роду нашого! Ти є Матір Богів наших, а ми є онуками
Твоїми. Ти сповнюєш материнством душі жінок наших.
Я кличу Тебе, і прошу дати дозвіл Матінці нашій Долі
Пребути із нами, і наповнити жінок наших
Плодючістю щедрот твоїх, благословити кожную дитину,
Яка приходить у світ Яви, наділити здоров'ям,
Розумом та щирим серцем дітей Твоїх у Роді нашому!
Слава Матінці Ладі!

(Волхвиня запалює ліву свічку від середньої).

(Волхв): – Кличу усіх Богів Рідних, названих і неназваних,
прийти до нас і освятити Свято наше силою своєю
могутньою, аби сила їх перебувала із нами,
і втілювалась у душах наших і творячи Правду
на Землі Святій, перебувала із Родом Всевишнім!
Слава Рідним Богам!

– Боги Рідні дарували життя Роду нашому на землі багатій.
На ній ріки солодководі, на ній Сонце лагідне, на ній поля квітучі,
На ній гаї співучі. І заповідали нам Предки берегти Рідну Землю,
І заповідали нам йти Шляхом Праведним і Світ Богів Праву – Славити.
І від того зветься од віків – православними! Тож Утвердимось на Шляху
Віри-Віди Православної, як гідні нащадки наших Великих Предків!

(Всі повторюють Шлях Віри-Віди):

Вірую: у Всевишнього Рода – єдиного і багатопроявного Бога, джерело усього суцього, який усім Богам – криниця вічна.

Відаю: що Всесвіт є Рід, і всі багатоіменні Боги поєднані в нім.

Вірую: у триєдність буття – Прави, Яви та Нави.

Відаю: що Права є істинна, і переказана отцям праотцями нашими.

Вірую: у єдність з Рідними Богам, бо Дажбожі Онуки ми – улюбленці Богів, і Боги тримають десниці свої на ралах наших.

Відаю: що життя у Великому Роді вічне, і маємо дбати про вічне, ідучі стежею Прави.

Вірую: у силу і мудрість Предків, які народжуються серед нас, ведучі до блага через провідників наших.

Відаю: що сила в єдності Родів Словянських, і що станемо славними, славлячи Рідних Богів.
Слава Рідним Богам!

(Проповідь): – В цей святковий день ми вшановуємо Богиню нашу Долю!

Це є лик святій Матінки-Землі нашої Макоші, яка з сутністю Матінки Лади – одне. Вона приходить до нас із силою своєю могутньою, несучи нам призначення, заповідане від Рода Всевишнього.

І кожен із нас відати має те, що народившись у Яві, маємо ми призначення своє, яке ми маємо виконати, і від того, кажуть в народі, що Доля наша на роду написана, тобто Родом дана.

І у Роді перебуваючи, творимо ми вічність душ наших.

Ми відаємо і знаємо, що Доля наша – то є жива сутність, звертаючись до якої, ми можемо взаємодіяти з нею і отримувати допомогу, і отримувати підказки. І якщо ми слухаємо Всесвіт, якщо ми слухаємо Батька нашого, Всевишнього, Рода Предвічного, то через його допомогу ми можемо побачити, яким чином творити Долю свою.

І більше того, кожен з нас, несучі у собі ведогонь Сварожий, знає про те, що разом, поєднуючи думки свої, і спрямовуючи їх на добрі справи, ми можемо утверджувати Долю нову, Долю праведну.

І таким чином, поєднуючи, духовну сутність свою у громадах наших, ми творимо могутню силу держави нашої святої, ми творимо могутню силу Світу Рода Всевишнього у діях на Землі.

І лиш тоді перебуває із нами Світло, лиш тоді перебуває із нами Любов Предвічна, і Матінка Доля з добрим ликом своїм, коли в громадах наших панує Любов, коли в громадах наших панує Справедливість. Бо Любов – то є поєднання кожного, привнесення кожного до єдиного цілого, до єдиного Кола, яким є Рід наш.

А Справедливість полягає у тому, що кожен із нас займає місце своє, і на кожного покладено його призначення, і кожному ноша по силі його дана. Від того кожен має Камінь-Алатир свій, своє призначення, але разом ми мостимо єдину дорогу, єдиний шлях Праві.

Сьогодні ми, вшановуючи Матінку Долю, будемо замовляти Святій Коровай, що є сутністю, проявом Світла Предвічного, і замовляючи його добрими прагненнями нашими, ми будемо утверджувати Світло і Любов на Землі нашій, ми будемо утверджувати Долю добру для всіх православних рідновірів, для всіх українців, для всіх добрих людей на Землі.

І просочуючись Світлом Предвічним, наповнюватись любов'ю і радістю.

- Тож запалимо Свічку Долі, хай силою могутньою Богині нашої наповниться Коровай святий – як символ єдності Роду нашого!
Уславим Долю-матінку!

(Жриця промовляє Славу до Долі і запалює свічку, вставлену в середину Короваю):

- Доля-Матінка! Богиня Рідна, володарка життя нашого!
Ти годуєш і оберігаєш нас, тчеш з доньками нитку буття нашого.
Ми кличемо Тебе прийти до Роду нашого, бо ми, усвідомлюючи покликання своє, зібралися тут в ім'я Твоє. Яви нам свій добрий лик,
даруй нам долю добру, щасливу та гарну.
Слава Матінці-Долі!

(Волхв): – Станемо в символічне Коло Роду! Коровай цей святий – живий символ Сонця нашого, Дажбога Трисвітлого, це є живий Символ Каменя-Алатиря, що є зародок Світу, це є Око Бога, сила могутня. До кожного із вас буде приходити ця Сила Могутня, і кожен із вас має можливість, з'єднавшись із Богами, отримати сприяння Матінки-Долі, і загадати бажання свої. І в цей час, коли ми з Предками Рідними і Богами Світлими поєднані, бажання ваші обов'язково здійсняться!

(Прошу громаду повторювати):

- Роде Всевишній! Могутня і Праведна сила Твоя, що у дітях Твоїх удіяна, в Богах наших Рідних! І сьогодні потребуємо ми Долі доброї, аби явила вона нам свій добрий лик, аби наладналось життя наше праведне, аби йшли ми з Богами воєдино, утверджуючись у Славі і Радості, Любові і Благості.
Хай перебуде із нами сила Матінки нашої Долі, і сила усіх Богів наших Рідних од віку і до віку!
Слава Рідним Богам!

- Хай кожен покладе правицю на Коровай Святий, аби отримати Долю добру від Рода Всевишнього!

(Коровай обноситься по колу зі свічкою, лунає пісня «Ой, Роде наш Красний»)

- Промовимо і ми спільні бажання наші:

(Всі): – Роде Всевишній! Великий Боже наш! Ти є Любов і Справедливість,
І сила Твоя могутня в Богах Рідних удіяна!
Шляхом Твоїм ідучи, пізнаючи суть Богів наших Рідних,
Збагачуємось ми духовно і тілесно, у радості перебуваючи з Богами воєдино!
І так творимо Великий Вогонь Батька Сварога нашого!
І так творимо Велику Любов Роду нашого, Роду Земного, і Роду Небесного
У Роді Всевишньому! Хай перебуде із нами Сила Матінки Долі,
І направить Рід наш на шлях Добра і Щастя,
Щоб з кожним роком Сила Богів наших Рідних на Землі прибувала,
І Рід наш множився у Любові і Радості!
Слава Рідним Богам!

(Волхв бере миску із зерном, сипле тричі):

– На щасливе життя Роду нашого засівається... (Волхв ставить миску).

(Жриця бере пучечок з калини і колосків, піднімає перед собою):

– Богинями, від яких пішов увесь Світ, українці-русичі з давніх-давен вважають Ладу і Лелю, або інакше – Дану.

Дана – прояв Лади, втілений у космічній воді.

Матінка Лада – старша Рожаниця, це жіночий прояв Всевишнього, єдиного і багатопроявного Бога Рода.

Це вона народила Всесвіт, а Сварог його викував, дав йому лад.

Матінка Лада виступає Берегинею всього живого.

Дана – молодша Рожаниця, це Богиня дівочої Любові, покровителька закоханих, подателька щастя, багатства і краси.

Ладо-Матінко! Дано-Сестрице! Богині наші рідні! Берегині долі нашої жіночої!

До вас ми звертаємо свої надії, мрії та прагнення!

Це ви вдень і вночі оберігаєте кожну матір, кожну дитину від злих сил.

Просимо Вас, Богині наші Рідні! Станьте коло нас, і будьте з нами од віку і до віку!

Слава Рідним Богам!

(Волхвиня): – Прошу жінок повторювати:

Тепер ми з поклоном
До Вас, Рожаниці!
Черпніть для нас щастя
З своєї криниці,
І кожному в душу
Вкладіть по краплині –
По всій Україні,
Лиш добрій людині!
Хай зродить колосся
На кожному полі,
І красна калина –
Вінець нашій Долі!

Слава Рожаницям!

(Волхв бере в руки шаблю):

– Пам'ятаємо ми, що це Батько Сварог приніс прадідам нашим вогонь!

І кувати навчив і плуга, і зброю. Щоб достаток був, і обороняти могли Землю святу нашу Руську!

Батько Перун вперед нас веде, і мати Слава б'є крильми, закликаючи твердо стояти в обороні Землі Рідної!

– Всі чоловіки хай повторюють:

– Матінко-Славо! Батько-Перун! Боги наші Рідні!
Ми, вірні діти ваші, чуємо у собі силу Богів несказану,
Силу праведну, Родом дану!
Нині стоїмо ми у Колі із Предками воєдино,
Тримаючи Зв'язок Поколінь. І потребуємо ми – вашої
Сили і Звитяги, Мудрості та Завзяття.
Наповніть душі наші Хоробрістю та Мужністю,
Світлом і Правдою – щоб прибуло в Роді нашому
Воїнів сильних, Воїнів хоробрих, Воїнів праведних –
Охоронців Землі Рідної і Віри Православної.
Слава Рідним Богам!

(Присутні чоловіки підходять по одному і спочатку цілують меч зі словами):

– Слава Україні!

– Героям Слава! (потім з'їдають по ягідці калини, беруть по колосочку).

– Хай Боги Рідні: Сонце-Дажбог, Вітер-Стрибог і Дана-Водиця благословлять нас, і дарують нам Долю добру!

– О, Сонечко ясне! Ой, Батеньку-Лелю!
Щоранку ти світлом встаєш над землею, –
Ти Око Дажбоже, небесне світило!
Вогню незгасимого вічна сила!
Просимо, Батьку, нас благословити –
І Долі грядущої Волю відкрити!
Слава Дажбогу!

– О, Вітре! О, Брате!
Могутній Стрибоже!
До Тебе з любов'ю звертається кожен,
Ти завжди в польоті, Ти всюди буваєш,
Відкрий нам завісу, що Долю ховає!
Повій, підніми таємниці повіки!
Тобі ми вклоняємось, Братуку-Вітре!
Слава Стрибогу!

(Волхв передає миску з водою Жриці):

– Водице-росице! Живлющая Дано –
Струмуєш Ти в жилах Земних безустанно!
Ти живиш собою і звірів, й травину,
І спраглі поля, і ліси, і людину!
То дай же нам змогу сьогодні дізнатись,
Де Доля? Яка Вона? Як здогадатись?
Слава Дані!

(Волхвиня): – Дано-Водице, Живая Криниця! Ти очищуєш коріння-креміння,
луги й береги. Очисти й оздорови Онуків Дажбожих, дай їм
Здоров`я та Сили!

(Волхв): – Силою Рода Всевишнього, блискавицею Перуновою освячується водиця!
Хай поєднається сила Батька-Дажбога і Дани-Матінки, аби життя зродилося!

- Освячується!
- Хай святиться Жива Водиця! (триччі).

(Волхв кропить водою): – Святою водою освячуються Онuki Дажбожі:

- Будьте здорові, як Вербa!
- Будьте багаті, як Рідна Українська Земля!
- Будьте гарні, як Червона Калина!

(Жриця): – Дівчата й жінки!
Підступайте поволі –
Несіте дарунки для вашої Доли,
Питайте, що суджено? З ким вікувати?
У хижці? Чи в хаті? Чи в білих палатах?

(Перша дівчина виходить з горщиком у рушнику, примовляє):

- Благословіть, Рідні Боги,
Долю закликати,
Щоб я знала, що мені чекати.

– Доле, Доле, ходи-но моєї каші їсти!

(Лине пісня про ДОЛЮ): ???

(Потім хлопці підходять по одному до каші, кожен пробує з обраного горщика,
і мусить покласти або гроші, або якийсь дарунок дівчині, жінці – перстень,
намисто, оберіг).

(дівчата збоку спостерігають, і ні в якому разі не підходять, коментують):

Перша дівчина: – Дивися! З мого горщика! А який гарненький!
Друга дівчина: – А мій горщик минули, ніхто не підійшов! О, вже підійшов!
Незнайомий...

(коментарі вільної імпровізації)

(для гумору хтось із хлопців хай одягнеться в лахи (бомж), хтось переверне
чиюсь кашу, але подарунок повинен бути біля кожного горщика, це символічно
означає, що в кожній Доля є, тільки однакової не буває.

Кашу ставлять дівчата, незаміжні жінки та вдовиці.

Може, знов же таки для гумору, поставити горщик одна заміжня, якщо
згодиться підійти її чоловік. Приблизно така **СЦЕНКА**:

Чоловік: – Чи бачили, кашу виставила! Ще сумнівається, чи я її Доля! Ось я й горщика цього розіб'ю, щоб більш нікого не манила, серця мені не в'ялила!

(хоче розбити горщика, підбігає жінка):

Жінка: – Ой, любий мій! Ти моя Доля! Вибач за випробування, а горщика не бий, з нього нам довіку кашу разом їсти. Та ще, гляди, перечепиться чиясь Доля, та й не дійде до свого горщика!

(жінка бере горщика, знов загортає у рушник і під загальний регіт, взявшись за руки, ідуть між люди).

Тим часом усі дівчата-жінки підходять до своїх горщиків, беруть їх і дарунки, весело обмінюються репліками:

Перша дівчина: – Глянь, а в мене дукач! Чи не золотий?

Друга дівчина: – А в мене намисто! Але я бачила: він такий гарний!

Третя дівчина: – А мою кашу розсипав, і сам якийсь не гарно вбраний, але перстень поклав!

Четверта дівчина: – Судженого й конем не обідеш, може для тебе кращого і в світі не буде!

П'ята дівчина: – А мою кашу ніхто не зачіпав! Хоч подарунок є. ще, мабуть, далеко суджений, ще не зустрінемося цього року!

(Волхв, урочисто): – Слава! Слава Рідним Богам!

Добрі знаки подали нам! Дякуємо Ладі, і Лелі, й Макоші,

Що благословили дівочі роскоші!

Не зв'язали козацької Волі,

Відкрили трохи завісу Долі!

Слава Тобі, Мати-Земле й Дажбоже!

Слава Дані і Тобі, Стрибоже!

Ми щасливі у рідному колі,

Вітаємо Долю на Рідному полі!

Слава Рідним Богам!

Ще можливі ворожіння:

1. Ворожіння на тістечках:

Дівчата випікають невеличкі пиріжки (або ж готуєте громадою однакові).

Кожна має прикрасити свій на власну фантазію, причому - потайки!

Пиріжечки складаються на широку тарілочку, бажано щоб кожен вільно проглядався та діставався!

Підносимо парубкам витвори мистецтва, а ті вибирають найбільш сподобавшийся або ж – намагаються віднайти пиріжок конкретної дівчини.

Далі хлопці знаходять власницю тістечка. Якщо це мила йому дівчина - вона або відповідає взаємністю, або ж "викупається".

Усі можуть станцювати склавшимися парами, наприклад.

2. Ще можливий танок з віником: всі танцюють парами, а одна дівчина з віником під веселу музику. Коли музика зупиняється всі обмінюються парами, а одна знову залишається танцювати з віником. І так далі.

3. Також пропонується танок «Струмочок». Ще можливий розіграш лотереї Долі, частування варениками «із сюрпризом» (наприклад, серед інших вареники з лимоном або перцем).